

Nr 279.

Av herr **Hage m. fl.**, i anledning av *K. Maj:ts proposition nr 56, med förslag till förordning om vissa ändringar i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper.*

I proposition nr 56 har regeringen bl. a. föreslagit en nedsättning till hälften av stämpelavgiften vid köp och byte av fondpapper, vilken nedsättning skulle träda i kraft fr. o. m. den 1 januari 1928.

Undertecknade motionärer ha ej kunnat bibringas den uppfattningen, att en sådan nedsättning är motiverad och av omständigheterna betingad, och anse sig följaktligen med hänsyn härtill böra yrka avslag på regeringens förslag i nämnda hänseende.

Som motivering för vårt avslagsyrkande vilja vi härmed framföra följande synpunkter:

1) Regeringen erkänner själv, att det ur statsfinansiell synpunkt möter betänkligheter mot den föreslagna sänkningen av skattesatserna.

2) Regeringen har måst finansiera den framlagda budgeten även genom en indirekt beskattning, som lägges på rena förnödenhetsartiklar, vilken skatt alltså får betalas även av de allra fattigaste. Om en skatteminskning bör och kan ske, borde en sådan främst åstadkommas med avseende på sistnämnda skattepost.

3) En skattebelastning med 6 promille, som är den nu gällande för fondpapper (60 öre per 100 kronor) kan icke anses orimligt hög, i synnerhet som motsvarande skatt i Norge och Finland är resp. 10 och 8 promille, och då för övrigt kan påstås, att den konsumtionsskatt på vissa livsförnödenheter, som träffar en fattig och barnrik familj, måste kännas ojämförligt mycket tyngre. Slutligen kan nämnas, att riksdagen på kapitalbeskattningens område redan medgivit vissa lättnader genom den s. k. B-skattens borttagande.

4) Vid 1926 års riksdag *avvisade* riksdagen tvenne motioner av herrar *Fehr* och *Hamrin*, i vilka framfördes krav, i huvudsak överensstämmande med Kungl. Maj:ts nu föreliggande förslag. Detta *avvisande* skedde i andra kammaren nästan enhälligt — motionären ansåg sig icke ens böra våga en votering i frågan. I första kammaren segrade däremot ett yrkande, enligt vilket en av herr *Röing* m. fl. avgiven reservation fick en knapp majoritet — 59 röster mot 49. Det bör emellertid i detta sammanhang anmärkas, att nämnda reservation icke gick fram för ett bifall till motionerna utan endast betonade, *att en sänkning*

av den i motionerna avsedda stämpelavgiften borde vidtagas, så snart detta med hänsyn till det statsfinansiella läget prövades kunna ske.

5) Man kan alltså i denna fråga konstatera, att andra kammaren vid 1926 års riksdag helt och fullt gick emot det framförda motionsyrkandet om en minskning av fondstämpeln, under det att första kammarens majoritet gjorde ett uttalande om att en nedsättning borde ske, *om det kunde ske på grund av det statsfinansiella läget*. Då uppställer sig — om man skall taga hänsyn till första kammarens votum — den frågan: *är det statsfinansiella läget nu sådant, som första kammaren förutsatte som villkor för en nedsättning?*

Som svar härpå kan man hänvisa till det förhållandet, att regeringen *dels* måst på ett flertal punkter föreslå nedskäring av anslag för nyttiga och behjärtansvärda ändamål och *dels* måst föreslå tillgripande av nya skattekällor utöver de förut använda. Slutligen ha i riksdagen motionsledes framförts betydande anslagskrav, av vilka en hel del (anslag till vägar, kommunikationer, egnahemsverksamhet, fondbildning med anledning av industriens sammanbrott på en del platser m. m.) äro av en sådan samhällsgagnande art, att man kan ha anledning säga, att det skulle vara synnerligen önskligt, om nämnda motioner kunde i största möjliga utsträckning bifallas. Man kan alltså med tämligen stor bestämdhet påstå, *att det statsfinansiella läget för närvarande ej kan anses vara sådant som av första kammaren förutsattes för att en nedsättning av fondstämpeln skulle ske*.

6) Statskontoret har vid föregående tillfällen förklarar, att det vore sannolikt, att en sänkning av fondskatten endast skulle medföra en motsvarande minskning i statens av denna stämpelskatt beräknade inkomst — enligt en i propositionen befintlig uppgift skulle denna minskning under ett halvår kunna beräknas uppgå till 550,000 kronor — *utan att bereda någon avsevärt ökad livaktighet på fondmarknaden*. Även om man icke vågar göra något alldeles bestämt påstående rörande den sistnämnda frågan, förefaller det dock som om denna statskontorets uppfattning angående fondstämpelns inverkan på omsättningen av fondpapper skulle vara i stort sett riktig, då man väl i allmänhet får antaga, att nämnda omsättning av fondpapper i högre och övervägande grad är beroende på konjunkturen, möjlighet till vinstgivande kapitalplacering m. m. Ätminstone kan man på goda grunder betvivla, att en nedsättning av stämpelbeloppet med 30 öre per 100 kronor på fondpapper kan åstadkamma en sådan effekt som den, som ställes i utsikt i propositionen.

Med hänsyn till samtliga här framförda synpunkter anse undertecknade motionärer, att riksdagen bör avslå regeringens förslag till nedsättning av fondstämpeln. Däremot anse vi — utan att taga någon bestämd ståndpunkt i denna fråga — att det kanske kan väcka mindre betänkligheter, om resp. utskott och riksdag, efter en närmare prövning av frågan, finna lämpligt att bifalla den del av regeringens förslag, som går ut på att upphäva föreskrifterna i 3 § 2 mom. av fondstämpelförordningen om uttagande av allenast halv stäm-

pel vid köp och byte av fondpapper i utlandet, då den ene kontrahenten är bosatt i utlandet.

Det hemställles alltså,

att riksdagen måtte besluta avslå regeringens förslag i proposition nr 56, angående en nedsättning av fondstämpeln till hälften, och i stället besluta behålla samma skattesatser som för närvarande utgå.

Stockholm den 2 februari 1927.

Ernst Hage.

Fr. Sundström.

Gust. Pettersson.
i Hällbacken.

C. P. Olsson.

Carl Vahlstedt.

Ivar Englund.

Elof Lindberg.

Vilh. Carlson,
Mölnadal.

Carl Lovén.

Henrik Frost.

J. H. Blomquist.

Helmer Molander.

C. O. Johansson.

P. Granath.

C. J. Högström.

Anders Hansson,
Trollhättan.

Anton Eklund.

Oskar Kloo.

Emil Andersson.

Erik Fast.

Abel Andersson.

Olivia Nordgren.

Hans Morfeldt.

L. J. Carlsson-Frosterud.

F. O. Ericson.

C. W. O. Höglund.

Alfr. Werner.

Nelly Thüring.